

Stiendomme, der paa denne Maade vare fallit, vare undergivne Administration, er det i mange Tilfælde mig bekendt — og det er mig i intet Tilfælde bekendt, at det har været anderledes — at disse Administrations= Realisations= og lignende Omkostninger forlods maatte være at betale af vedkommende Kjøber. Det kan da gaa med Prioritetshaveren, som det kan, og i Kraft af denne Praxis har, som jeg oplyste i Formiddags, Staten netop tabt saare Meget af sine 1ste Prioriteter. Utsaa saaledes som Lovgivning staar for mig, saaledes som Praxis foreligger, og saaledes, som det maa synes at være en nødvendig Konsekvens af Tilstanden derovre, taler alt dette for den af mig fremsatte Paastand, at hvis Dyrigheden overhovedet er mægtig lige overfor en Rikse — undskyld jeg bruger dette Ord —, og bestemt hæver sin Stilling, vilde den kunne gjenneføre, at Arbeidsregulativerne, ligesom Lydenkontrakterne hos os, hævdes trods Prioritetshavernes Onske eller Ikke-Onske. Vil den ærede Minister nu sige mig, hvilke Love og Anordninger, gjældende i Bestindien, der har forandret dette Forhold, som er begrundet i den almindelige Lovgivning, der ogsaa er udstrakt til St. Croix efter de almindelige Regler i Kolonialloven, og som derhos er begrundet i Sagens Natur. Og dernæst spørger jeg, om disse særegne Love da ere bleve saaledes befæstede, at det er nødvendigt at opretholde dem, hvis overhovedet saadanne ekstraordinære Love findes, hvilket jeg venter at faae oplyst af den høitærede Finantsminister. Jeg beder om, at han vil sige mig Datum og Aarsstal paa disse Love, for at vi da kunne se, hvilke Bestemmelser der forandre den af mig fremhævede Betragtning. Og naar vi se paa disse Bestemmelser, saa maa vi spørge, ere disse Love, der vige bort fra en sund, logisk Opfattelse af Forholdene, saaledes befæstede, at de ikke under disse ekstraordinære Forhold fortjene, for at komme tilbage til den her i Landet nu gjældende Ret, at kuldastes ved Koloniallovens § 4, der giver Guverneren Ret til under ekstraordinære Forhold at udstede foreløbige Love, som derefter blive at behandle af os. Naar disse Love blive behandlet af den danske Lovgivningsmagt, nærer jeg ikke Tvivl om, at, hvis man overhovedet derovre paa Grund af Omstændighederne har maattet gaa mere rigorøst, mere strengt tilværks end billigt, man da vil finde Billighed hos Regjeringen og Rigsdagen til mulig at høde paa de strenge Bestemmelser, der maatte være fremkomne under saadanne Forhold overfor de fællede Plantageeiere eller deres Panthavere. Det er et bestemt Hovedpunkt i vor Betragtning, og det er mig derfor meget om at gjøre at faae det klaret og at faae det klaret saaledes, at den ærede Finantsminister kan bevise os, at denne Forskjel fra de almindelige Retregler hos os er af en saadan Bestaffenhed, at den ikke billigt, hvis den egi-

sterer, burde fjernes ved Anvendelse af § 4 i Kolonialloven. Ligeoverfor saadanne overordentlige Omstændigheder, hvor det gjælder Tusinders Belfærd, nemlig Arbejderbefolkningens Befrielse fra at lide Nød, gjælder det ikke denne eller hin enkelte Mands Stilling. Thi skulde han blive forurettet, maasse nok moralsk forurettet, ikke juridisk, og skulde Forholdene gaa ham imod, saa er der ved Behandlingen af en saadan Lov Regres til at komme det noget i Møde. Jeg haaber at have udtalt mig tydelig nok ligeoverfor den ærede Finantsminister til at kunne vente tydeligt Svar af ham i den Anledning. Jeg tror — indtil videre lader jeg det staa hen — at vor Betragtning holder stik. Naar den ærede Minister sagde, at han vilde indrømme, at Soldaterne og maasse ogsaa en Fregat og Soldaterne kunde nedslaa Oprøret, ikkøndt det maatte blive værre, naar de vare nødte til at tvinge dem, end tidligere, da det var ligesom tilfældige Omstændigheder, der havde fremkaldt Oprøret, vil jeg dertil bemærke, at derom kan der efter min Mening ikke være Tale, og det Samme gjælder ogsaa overfor en Bemærkning af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), der i Dag yttrede, at man kunde nok skyde Negere ned, men det ønskede han ikke, og derved fuldstændig forandrede min Udtalelse, for saavidt hans Bemærkning var rettet til mig. Thi jeg har udtalt, at, dersom Soldaterne havde været i Oktober i Frederiksted, vilde de have holdt Orden. Jeg har aldrig talt om at skyde Nogen ned. Den ærede Minister rullede det store Billede op for os af et Oprør i Bestindien, Sort imod Hvid paa Grund af Sult, Ridselse og Nød, som vi ikke vilde afhjælpe. Efter min Formening er der ikke den fjerneste Anledning til dette Fantastbillede. Vi Danske tage dog den Sag med anderledes Nøglighed og Nøgternhed (Udfrydelse af Ros og Od). Hvad er det, det ærede Medlem fra Bornholm siger? (Th. Nielsen: Han siger, at Negrene tage det ikke med No). Det ærede Medlem fra Bornholm har Ret i at sige, at Negrene ikke have taget det med No. Læs denne Slavekontrakt af 26de Januar 1849, eller hvad Andet skal man kalde den. Denne Bestemmelse om Regulativerne er halvt Slaveri (Modsigelse). Man byder en Mand: Du skal arbejde fra Sol staar op til Sol gaar ned under Drivere (Udfrydelse). . . Ja, Drivere betyder nemlig paa Bestindisk noget Andet end her — for den og den Løn, under de og de Bilkaar. Jeg siger, det ligger saa fjernt fra enhver Art af humane Bestemmelser overfor Medborgere indbyrdes, at jeg er berettiget til ogsaa at kalde det halvt Slaveri. Befolkningen har dog levet under dette i 30 Aar, sørend de nu gjøre noget Mudder, og i de 30 Aar, de have levet under disse Forhold, har det dog viist sig at være en taalmodig Befolkning. Derimod vil jeg indrømme den ærede Minister, at dersom der ikke gjøres noget Uvilligt paa St. Croix, kunne Forholdene blive meget